

Dosar nr. 3ra-1065/22

2-21010177-01-3ra-12102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. T. Avasiloaie)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de avocatul Angela Popil, în interesele Nataliei Mogol și a recursului depus de Guvernul Republicii Moldova, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Popa împotriva Guvernului Republicii Moldova, terț Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală și Natalia Mogol, cu privire la anularea actelor administrative și dispunerea întoarcerii executării, împotriva deciziei din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La originea cauzei se află acțiunea depusă la 25 ianuarie 2021 de către Andrei Popa împotriva Guvernului Republicii Moldova, terți Instituția Publică ”Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală”, Natalia Mogol cu privire la anularea dispoziției nr. 192-d din 22 decembrie 2020 a Guvernului și cererea privind dispunerea întoarcerii executării (f. d. 5-8).

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că a fost angajat în funcția de director general adjunct al Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, în baza hotărârii Guvernului nr. 365 din 30 martie 2016 (în vigoare din 1 aprilie 2016).

În baza hotărârii Guvernului nr. 1247 din 19 decembrie 2018 (în vigoare din 28 decembrie 2018), Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a fost reorganizată prin transformare din „instituție publică” în „autoritate administrativă centrală din subordinea Guvernului”.

La fel, conform hotărârii Guvernului nr. 1247 din 2018, Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a fost constituită ca succesor în drepturi și obligații al Instituției Publice „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală”. Iar disponibilizarea personalului în legătură cu reorganizarea Instituției Publice „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală” urma a fi efectuată în

conformitate cu Codul muncii, în cazul imposibilității angajării acestora. Totodată, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală ar avea un director general și doi directori generali adjuncți.

Prin dispoziția Guvernului nr. 93-d din 26 iulie 2019 (în vigoare din 27 iulie 2019), a fost dispusă eliberarea Lilianei Bolocan din funcția de director general al Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală din data de 29 iulie 2019, în baza cererii de demisie, totodată s-a dispus ca până la desemnarea directorului general al Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, atribuțiile acestuia să fie exercitate de Andrei Popa, director general adjunct al Agenției.

La 27 decembrie 2019, prin dispoziția Guvernului nr. 350-d, a fost dispusă numirea lui Viorel Iustin în funcția de director general al Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, începând cu data de 2 ianuarie 2020. Corespunzător, la data de 2 ianuarie 2020 a încetat asigurarea de către reclamant a interimatului funcției de director general al Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, revenind în funcția ocupată anterior de director general adjunct al Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală (responsabil de proprietatea industrială).

Cu toate acestea, Guvernul a emis dispoziția nr. 5-d din 15 ianuarie 2020 (în vigoare din 17 ianuarie 2020), prin care s-a dispus preavizarea lui Andrei Popa, director general adjunct al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală. Preavizul a fost acordat cu o durată de 2 luni, termen care a început a curge de la data aducerii la cunoștința persoanei în cauză a prezentei dispoziții contra semnătură. În perioada de preaviz, persoanei în cauză i s-a acordat o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă. Dispoziția a intrat în vigoare la data publicării cu posibilitatea de a fi contestată în modul stabilit de Codul administrativ.

La data de 17 februarie 2020, reclamantul a contestat Dispoziția Guvernului nr. 5-d din 15 ianuarie 2020 în instanța de judecată competentă, solicitând anularea acesteia. Între timp, Guvernul a emis dispoziția nr. 81-d din 10 aprilie 2020 (în vigoare din 14 aprilie 2020), prin care a dispus: se eliberează domnul Andrei Popa din funcția de director general adjunct al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în prima zi imediat lucrătoare după data de 14 aprilie 2020 în legătură cu expirarea termenului de preavizare. Prezenta dispoziție poate fi contestată la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani, str. Kiev, nr. 3) în termen de 30 de zile de la data comunicării, potrivit prevederilor Codului administrativ nr. 116/2018.

La data de 11 mai 2020, Andrei Popa a contestat și Dispoziția Guvernului nr. 81-d din 10 aprilie 2020, solicitând anularea acesteia și restabilirea la locul de muncă, procesul fiind examinat de aceeași instanță - Judecătoria Chișinău sediul Râșcani.

Indică reclamantul că ambele cauze se aflau pe rolul aceleiași instanțe și că acestea erau conexe prin pretenții, temeuri de apariție și prin probe, astfel, instanța a conexasat cauza ulterioară (nr. 3-968/2020) cu cea acceptată mai devreme (nr. 3-410/2020) și le-a examinat concomitent.

La fel, reține că, între timp, Guvernul a emis Dispoziția nr. 109-d din 17 iunie 2020 (în vigoare din 19 iunie 2020), prin care a numit o altă persoană în

funcția anterior ocupată de către dl Andrei Popa și anume pe dna Natalia Mogol, începând cu data de 18 iunie 2020.

În contextul dat, remarcă că la data de 13 noiembrie 2020, instanța a pronunțat hotărârea privind această cauză, prin care a admis acțiunea lui Andrei Popa, a anulat actele contestate și a dispus restabilirea lui Andrei Popa în funcția de director general adjunct al Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală. Cu toate acestea, abia în data de 22 decembrie 2020, Guvernul a emis Dispoziția nr. 191-d (în vigoare din 24 decembrie 2020), prin care a anulat dispozițiile anterioare și l-a restabilit pe Andrei Popa în funcția de director general adjunct al Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, începând cu 22 decembrie 2020.

Totodată, Guvernul a emis și Dispoziția nr. 192-d din 22 decembrie 2020 (în vigoare din 24 decembrie 2020), prin care a dispus eliberarea reclamantului din funcția de director general adjunct al Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală începând cu 22 decembrie 2020.

Susține că astfel, pârâtul demonstrează în continuare un comportament ilegal și abuziv în privința sa, recurgând la tot felul de tertipuri juridice cu scopul de a menține ilegalitatea comisă anterior, refuzând să execute efectiv restabilirea sa în funcție.

Reclamantul consideră Dispoziția Guvernului nr. 192-d din 22 decembrie 2020 ca fiind un act administrativ ilegal și nemotivat, emis contrar legii.

Notează că, potrivit textului, Dispoziția nr. 192-d din 22 decembrie 2020 este motivată în drept în temeiul art. 7 litera i) din Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern și a art. 86 alineatul (1) litera k/1) din Codul muncii, fără a fi măcar cunoscută incidența acestor prevederi legale.

Privind motivarea în fapt a Dispoziției Guvernului nr. 192-d din 22 decembrie 2020, reclamantul indică că aceasta lipsește cu desăvârșire, rezumându-se doar la o referință - „demersului Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 1872 din 18 noiembrie 2020”, care nu este cunoscut.

Astfel, invocă că rămâne inexplicabil atât motivul emiterii actului administrativ contestat, cât și temeiul juridic invocat, reclamantul nefiind implicat în vreo procedură la care se face referire.

Referitor la descrierea procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului administrativ contestat, reclamantul menționează că aceasta de asemenea lipsește cu desăvârșire, or, fiind un act administrativ defavorabil, Dispoziția Guvernului nr. 192-d din 22 decembrie 2020 nu conține nici o descriere a procedurii administrative care a stat la baza emiterii.

În temeiul și în conformitate cu normele invocate, solicită admiterea acțiunii, anularea în tot a Dispoziției Guvernului nr. 192-d din 22 decembrie 2020 și dispunerea restabilirii lui Andrei Popa la locul de muncă ocupat anterior, prin întoarcerea executării Dispoziției Guvernului nr. 192-d din 22 decembrie 2020.

Prin hotărârea din 27 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, s-a anulat dispoziția Guvernului nr. 192-d din 22 decembrie 2020 cu privire la eliberarea domnului Andrei Popa din funcția de director general adjunct al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală. Cererea cu privire la

întoarcerea executării s-a respins ca fiind aplicabilă doar actelor administrative individuale pecuniare (f. d. 92, 105-110).

La 4 iunie 2021, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Guvernul a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 27 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani (f. d. 95-96), iar la 21 octombrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului.

La 18 iunie 2021, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Popil Angela în interesele Nataliei Mogol, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 27 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani (f. d. 100-104), iar la 27 octombrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin decizia din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile depuse de Natalia Mogol și de Guvernul Republicii Moldova și menținută hotărârea din 27 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În consolidarea soluției, s-a indicat că acțiunea reclamantului este una în obligare, or ultimul solicită anularea dispoziției Guvernului nr. 5-d din 15 ianuarie 2020 cu privire la preavizarea lui Andrei Popa, director general adjunct al Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, și dispoziției Guvernului 81-d din 10 aprilie 2020 cu privire la eliberarea din funcție a lui Andrei Popa, cu restabilirea în funcția de director general adjunct al Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală.

Reținând prevederile Legii nr. 114 din 3 iulie 2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, după modificări conform Legii 140 în vigoare din data de 17 august 2018 și prevederile art. 88 din Codul Muncii, instanța de apel a stabilit că se implică două situații de aplicabilitate a articolului 88, lichidarea instituției, ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal. În speță, nu se atestă nici una din situațiile descrise, ori conform modificărilor normelor citate supra, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nu a fost lichidată, iar numărul statelor de personal nu a fost redus, fiind păstrată în organigrama instituției la fel funcția unui director general și doi directori generali adjuncți după reorganizare.

Instanța de apel a menționat că modificarea statelor de personal se efectuează în cazul majorării/micșorării efectivului, reorganizării, modificării actului normativ în baza căruia autoritatea își desfășoară activitatea, redistribuirea sarcinilor. Articolul 88 Codul muncii reglementează procedura de concediere în cazul lichidării unității, reducerii numărului sau a statelor de personal, dar nu se referă la modificarea statelor de personal (în funcționari publici). Prin urmare, Andrei Popa, fiind numit în funcție de director general adjunct – în baza Hotărârii Guvernului nr. 365 din 30 martie 2016, până la modificările efectuate în Legea nr. 114 din 3 iulie 2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, și Hotărârii Guvernului nr. 1247 din 19 decembrie 2018 privind organizarea și funcționarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, a continuat să dețină funcția de director general

adjunct, timp de doi ani, iar în acest timp nu a fost emis nici un act administrativ contrar.

Totodată, instanța de apel a reținut că după reorganizarea Instituției Publice „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală” în autoritate administrativă centrală subordonată Guvernului, nu s-a redus numărul și nici statele de personal, funcția reclamantului/intimat rămânând, schimbându-se doar statutul acesteia (în funcție publică).

Reieșind din aceste considerente, a apreciat că prevederile pct. 4 al Hotărârii Guvernului nr. 1247 din 19 decembrie 2018 privind organizarea și funcționarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală implică disponibilizare, în caz de imposibilitate de angajare. La caz, în situația reclamantului/intimat, nu s-a stabilit imposibilitatea angajării acestuia, reclamantul a acces în funcția de director general adjunct după intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 1247 din 19 decembrie 2018, timp de doi ani, fără a se specifica că deține funcția dată cu statut anterior și/sau conform statutului după intrarea în vigoare a acesteia.

La caz, au fost menționate și prevederile art.197¹ alin. (1), (2), (7) Codul muncii, conform cărora concedierea salariaților poate interveni, în asemenea cazuri, ca urmare a reducerii numărului sau a statelor de personal din unitate, ceea ce în speță nu avut loc, numărul unităților funcției deținute de reclamant rămânând aceleași și statele la fel, fiind schimbat doar statutul - în funcționar public.

În lumina celor expuse, instanța de apel a apreciat că Guvernul, la emiterea Dispoziției nr. 192-d din 22 decembrie 2020, nu și-a exercitat dreptul discreționar în conformitate cu scopul acordat prin lege, or directorul general al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nu are atribuții în vederea constatării manifestărilor de corupție potrivit Legii integrității nr. 82 din 25 mai 2017, iar faptul că în gestiunea Autorității Naționale de Integritate se află spre examinare doar sesizarea Centrului de Analiză Preventivă a Corupției privind nedeclararea intereselor personale de către Andrei Popa, nu poate fi reținut ca un act de constatare a unei manifestări de corupție, până la momentul în care autoritățile competente s-ar expune asupra acestui fapt în limitele competențelor lor prevăzute de lege.

Instanța de control judiciar a reținut că autoritatea publică, de fapt, nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Iar acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit cărora autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință, în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, Guvernul Republicii Moldova la emiterea dispoziției contestate nu a ținut cont de cele menționate supra și ca urmare a luat o decizie pripită prin ce încalcă drepturile fundamentale ale intimatului la prezumția nevinovăției.

Instanța a mai statuat că, contrar prevederilor art. 70 și art. 44 alin. (2) Cod administrativ, Guvernul nu a prezentat instanței nici o probă din care să rezulte că reclamantul/intimat cel puțin a fost înștiințat despre inițierea procedurii

administrative pentru emiterea Dispoziției nr. 192-d din 22 decembrie 2020, or, participarea reclamantului/intimat la procedura administrativă este obligatorie, de unde rezultă că apelantul Guvernul Republicii Moldova și-a exercitat dreptul discreționar cu încălcarea normelor de procedură.

Analizând dispoziția contestată în raport cu circumstanțele de fapt ale cauzei și normele legale citate mai sus, Curtea de Apel Chișinău a constatat că dispoziția de eliberare a lui Andrei Popa nu a fost motivată, în special, angajatorul nu a raportat faptele presupus a fi manifestări de corupție la normele legale care au servit drept temei de constatare a eliberării acestuia din serviciu.

Prin urmare, nerespectarea normelor legale implică și ilegalitatea de fond/materială a actelor administrative contestate.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a reținut și existența ilegalității formale a actelor contestate în speță, prin prisma art. 118 Cod administrativ. Or, art. 31 Cod Administrativ prevede că actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Astfel, din analiza actelor administrative contestate la caz, a atestat lipsa elementului de motivare, acestea conținând o enumerare a prevederilor legale și soluția urmare a acesteia, dar o motivare faptică, enumerarea tuturor circumstanțelor de fapt ce au determinat emiterea actelor date, lipsește.

Completul judiciar a conchis că prima instanță absolut întemeiat a hotărât asupra anulării dispoziției Guvernului nr. 192-d din 22 decembrie 2020 cu privire la eliberarea domnului Andrei Popa din funcția de director general adjunct al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părților apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a decis privind respingerea apelurilor depuse de Natalia Mogol și Guvern și menținerea hotărârii din 27 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani.

La 18 iulie 2021, avocatul Angela Popil, în interesele Nataliei Mogol a depus recurs nemotivat prin care a solicitat admiterea recursului cu casarea deciziei din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 27 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, iar la 28 octombrie 2022 a prezentat motivarea recursului.

În motivarea cererii a indicat că hotărârea și decizia judecătorească atacate sunt neîntemeiate, emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și neelucidarea circumstanțelor importante cauzei, astfel fiind pasibile casării.

În opinia recurente, instanța de apel, fiind învestită cu judecarea apelului, în contradictoriu cu prevederile art. 130, art. 239 și art. 373 alin. (2) Cod de procedură civilă, a eșuat să determine calitativ circumstanțele și să aplice conform normele de drept aplicabile speței, drept consecință fiind pronunțată o hotărâre viciată.

La 27 iulie 2022, cerere de recurs nemotivată a depus Guvernul, care a suplimentat cererea cu motivarea recursului la 27 octombrie 2022, solicitând admiterea recursului cu casarea deciziei din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 27 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

A învedereat instanței că prevederile art. 94 Cod administrativ oferă participantului la procedura administrativă dreptul de a fi audiat, fără a institui în sarcina autorității publice o obligație expresă în acest sens.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 iulie 2022 (f. d. 197, 198-213).

La 14 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, Guvernului Republicii Moldova și recurentului Ion Popa i-a fost expediată copia dispozitivului deciziei.

La 18 iulie 2021, avocatul Angela Popil, în interesele Nataliei Mogol a depus recurs nemotivat (f. d. 215), iar la 27 iulie 2022, cerere de recurs nemotivată a depus Guvernul (f. d. 221)

Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de recurenți la 7 octombrie 2022 (f. d. 224).

La 27 octombrie 2022, Guvernul a depus motivarea recursului (f. d. 227), iar la 28 octombrie 2022, a depus motivarea recursului avocatul Angela Popil, în interesele Nataliei Mogol (f. d. 238).

Astfel, recursurile și motivarea acestora sunt în termen.

La 27 octombrie 2022, în adresa intimaților și a recurenților, au fost expediate copiile recursurilor nemotivate și a motivării acestora, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referințelor (f. d. 243).

Astfel, la 29 noiembrie 2022, avocatul intimatului, Ion Popa, a depus referință asupra cererilor de recurs, solicitând declararea lor ca fiind inadmisibile, dată fiind lipsa unor motivări convingătoare și întemeiate pentru a trece testul de admisibilitate, precum și lipsa dreptului Nataliei Mogol de a depune recurs, dată fiind calitatea acesteia de terț facultativ, reglementată de prevederile art. 205 alin. (3) Cod administrativ.

Examinând recursul depus de avocatul Angela Popil, în interesele Nataliei Mogol și recursul depus de Guvernul Republicii Moldova, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră inadmisibile, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalidativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept

național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile depuse de Guvernul Republicii Moldova și de avocatul Angela Popil, în interesele Nataliei Mogol.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Guvernul Republicii Moldova și recursul depus de avocatul Angela Popil, în interesele Nataliei Mogol, se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Nicolae Craiu